

De opbouw (structuur) van het Rijk van Elohim

Heel aanschouwelijk -en daarom heel begrijpelijk- heeft Elohim Zijn bedoelingen aan het volk Israël voorgesteld via voorbeelden, die ontleend zijn aan taferelen uit de landbouw. Het is Elohims bedoeling niet om op geheimzinnige wijze te handelen. Hij gaat heel vertrouwelijk met Zijn volk om, en vergelijkt hun positie met die van bomen en vruchten.

Wel handelt Elohim soms heel eigenaardig met Zijn volk, en laat Hij soms symbolisch olijven groeien aan een wijnstok, maar dat is uitsluitend bedoeld om de satan op een dwaalspoor te zetten.

Satan had de heerschappij “veroverd”, en de aarde was zijn domein geworden. En ook de lucht is zijn werkterrein (Ef.2:2). Het gaat in dezen om de strijd rond de **wereldheerschappij!**

Matth.4:8 Wederom nam Hem de duivel mede op een zeer hogen berg, en toonde Hem al de koninkrijken der wereld, en hun heerlijkheid;

9 En zeide tot Hem: Al deze dingen zal ik U geven, indien Gij, nedervallende, mij zult aanbidden.

10 Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: Den Heere, uw God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen.

11 Toen liet de duivel van Hem af; en ziet, de engelen zijn toegekomen, en dienden Hem.

Satan als overste van de lucht, zie Ef.2:2, *In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;*

Satan wordt ook de “overste van deze wereld” genoemd:

Johannes 12:31 Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden.

Johannes 14:30 Ik zal niet meer veel met u spreken; want de overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets.

Johannes 16:11 En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.

Hoe satan de macht over de aarde verkregen heeft, daarin is de Bijbel heel kort en summier, en daarop zullen wij hier niet dieper ingaan. Het gaat er ons nu vooral om hoe Elohim Zijn heerschappij gaat herstellen en satan gaat onttronen.

En die heerschappij van Elohim over de aarde als rijkgebied diende vanuit het Paradijs door Adam en zijn nageslacht te worden gevestigd over de

gehele aarde. Zij moesten satan zijn heerschappij ontnemen. Echter, het omgekeerde vond plaats. Het lukte de satan om Eva te verleiden en daarna Adam van de rechte weg af te brengen. Adam was niet meer in staat om satans macht tegen te staan en hem te overwinnen, om de aarde weer aan Elohim terug te brengen.

Elohim Zelf was reeds met de herordening van de door de val van satan ontstane chaos begonnen. Door satans rebellie en opstand was de aarde woest en ledig (chaotisch) geworden. Elohim schiep geen wanordelijke wereld. De herordening van het oorspronkelijk geschapene lezen wij in Gen.1-3.

Om echter weer volledig heerschappij te verkrijgen, en om Zijn Rijk geheel te herstellen nadat Adam was gevallen en de mogelijkheid via Adam verkeken was, heeft Elohim Zelf Zijn heilswoord in de belofte van Gen.3:15 gegeven, waarin de garantie of waarborg ligt voor algeheel herstel van de aarde, waarbij de wereldheerschappij gegeven is aan Zijn (vrouwen)zaadlijn.

Gen.3:15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Vanaf nu gloorde er nieuwe hoop aan de horizon van deze wereld, van welke hoop de uitkomst definitief vaststaat, doordat Elohim in Zijn Zoon (het Beginsel der schepping) álles zou verenigen, beide dat in de hemel en dat op de aarde is, Ef.1:10.

Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

Er zijn dus “bedelingen” en alles loopt uit op een “volheid der tijden”. En daarover zullen wij het in deze studie voornamelijk hebben.

Op aanschouwelijke en begrijpelijke wijze heeft Elohim Zijn bedoelingen bekendgemaakt én daarmee deze tegelijk verhuld in sluiers, opdat sommigen ziende niet zouden zien en horende niet zouden horen.

Hoe het in het Paradijs eraan toe is gegaan, heeft Hij laten opschrijven als een sage waarin verschillende bomen een hoofdrol hebben, nl. de boom der kennis van goed en kwaad, en de boom des levens. Dit wijst naar de

3 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

genetische strengen van het menselijk DNA, zoals wij uiteen hebben gezet in de “Twee zaden” (brochures).

In het verbondswoord, de zgn. “moederbelofte”, wordt het definitieve herstel aangekondigd en bezegeld. Dat herstel wordt in de eerste plaats door Elohim zelf bewerkt, met inschakeling van mensen, en wel de voornaamste onder de mensen, de tweede Adam, Christus, het Woord dat vlees is geworden. De gevallen mens kon weer worden opgericht en hersteld, onder één Hoofd, in Christus, onwankelbaar en onvalbaar. En uit die nieuwe Mens komt een nieuw volk, het Koninkrijksvolk Israël, het zgn. “Stenen Koninkrijk”, Dan.2.

En ook nú worden m.b.t. tot dit volk bomen genoemd om de ontwikkeling ervan uit te beelden, en om Elohims bemoeienissen met dat volk als Hemelse Landman erdoor weer te geven en te symboliseren.

In de juiste betekenis van de bomen is Elohims werkwijze en schema te zien van herstel en uiteindelijke overwinning over satan.

Het gaat hier voornamelijk over de volgende vruchtbomen, die gezien worden als de voornaamste bron van welvaart van het oude volk Israel:

de Wijnstok, de Olijfboom en de Vijgenboom

De Wijnstok

Zie Jeremia 2:21 *Ik had u toch geplant, een edelen wijnstok, een geheel getrouw zaad; hoe zijt gij Mij dan veranderd in verbasterde ranken van een vreemden wijnstok?*

Enkele teksten waarin van de wijnstok sprake is m.b.t. Israël:

Deuteronomium 32:32 Want hun wijnstok is uit den wijnstok van Sodom, en uit de velden van Gomorra; hun wijndruiven zijn vergiftige wijndruiven; zij hebben bittere beziën. (dat wijst op het geestelijk aspect, een laag zedelijk pijl van het volk Israël)

Psalmen 80:8 ¶ (80-9) Gij hebt een wijnstok uit Egypte overgebracht, hebt de heidenen verdreven, en hebt denzelven geplant;

Psalmen 80:14 (80-15) O God der heirscharen! keer toch weder; aanschouw uit den hemel, en zie, en bezoek dezen wijnstok,

Ezechiël 17:6 En het sproot uit, en werd tot een welig uitlopenden wijnstok, doch nederig van stam, ziende met zijn takken naar hem, dewijl zijn wortelen onder hem waren. Zo werd hij tot een wijnstok, die ranken voortbracht en scheuten uitwierp.

4 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

Ezechiël 17:7 Nog was er een grote arend, groot van vleugelen en overvloedig van vederen; en ziet, deze wijnstok voegde zijn wortelen naar denzelven toe, en wierp zijn takken tot hem uit, opdat hij hem bevochtigen zou naar de bedden zijner planting toe.

Ezechiël 17:8 Hij was in een goede landouwe bij vele wateren geplant, om takken te maken en vrucht te dragen, opdat hij tot een heerlijken wijnstok worden mocht.

Ezechiël 19:10 ¶ Uw moeder was als een wijnstok in uw stilheid, geplant bij wateren; hij was vruchtbaar en vol ranken vanwege vele wateren.

Hosea 10:1 ¶ Israel is een uitgeledigde wijnstok, hij brengt weder vrucht voor zich; maar naar de veelheid zijner vrucht heeft hij de altaren vermenigvuldigd; naar de goedheid zijns lands, hebben zij de opgerichte beelden goed gemaakt.

Johannes 15:1 ¶ Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman.

Het gaat Elohim om de vruchten van de wijnstok, niet om het hout, want dat is onbruikbaar (behalve voor pinnen voor houtverbindingen). Daarom zien de vruchten op het geestelijke aspect van het volk Israël. Van de vruchten wordt de wijn gemaakt. De wijn beïnvloedt de menselijke geest.

Wanneer mogen de eerste vruchten worden gegeten? Zie Lev.19:23 *Als gij ook in dat land gekomen zult zijn, en alle geboomte ter spijsze geplant zult hebben, zo zult gij de voorhuis daarvan, deszelfs vrucht, besnijden; drie jaren zal het u onbesneden zijn, daarvan zal niet gegeten worden.*

24 Maar in het vierde jaar zal al zijn vrucht een heilig ding zijn, ter lofzegging voor den HEERE.

25 En in het vijfde jaar zult gij deszelfs vrucht eten, om het inkomen daarvan voor u te vermeerderen; Ik ben de HEERE, uw God!

Er is dus sprake van een ontwikkeling, een tijdperk of bedeling om de vruchten eetbaar te doen zijn, waarbij altijd de eerste goede vruchten voor Elohim zijn. En dat heeft zijn betekenis voor het volk.

Wat mogen de goede vruchten van het volk al zijn? Zie Jes.5:7

Want de wijngaard van den HEERE der heirscharen is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn een plant zijner verlustigingen; en Hij heeft gewacht naar recht, maar ziet, het is schurftigheid, naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw.

Recht en gerechtigheid zijn alzo de voornaamste goede vruchten. Omdat het volk Israël nog van vlees en bloed is, dus zondig is, heeft Elohim gewacht of gezocht naar recht, maar ziet, het stelde teleur. Een heleboel geschreeuw en veel tam-tam, maar géén wezenlijke daden!

5 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

En wat nu?

Jesaja 59:16 ¶ Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem.

Jesaja 32:1 ¶ Ziet, een koning zal regeren in gerechtigheid, en de vorsten zullen heersen naar recht.

Ook in de Feesten heeft Elohim Zijn bedoeling of voornemen zinnebeeldig weergegeven. En de verschillende bedelingen die er zijn komen erin tot uitdrukking. Het Pinksterfeest is het feest der *eerstelingen*, de eerste vruchten. En waarom de eerstelingen?

Wij weten dat de satan opstandig is geweest en uit de hemel verwijderd is. Hij heeft in de waarheid geen positie ingenomen en is met een deel der engelen uitgeworpen.

Jashua, de Zoon, zal met nieuwe medewerkers en mederegeerders het daardoor ontstane gat opvullen. Dat zijn de eerstelingen, de 144.000.

Enkele teksten waarin van de eerstelingen sprake is:

Exodus 23:19 de eerstelingen der eerste vruchten uws lands zult gij in het huis des HEEREN uws Gods brengen. Gij zult het bokje niet koken in de melk zijner moeder.

Exodus 34:22 Het feest der weken zult gij ook houden, zijnde het feest der eerstelingen van den tarweoogst, en het feest der inzameling, als het jaar om is.

Exodus 34:26 Romeinen 8:23 En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelven, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams.

Romeinen 11:16 En indien de eerstelingen heilig zijn, zo is ook het deeg heilig, en indien de wortel heilig is, zo zijn ook de takken heilig.

Jakobus 1:18 Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen Zijner schepselen.

Openbaring 14:4 Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevekt zijn, want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht uit de mensen, tot eerstelingen Gode en het Lam.

Israël als volk is de *eersteling* uit alle volkeren.

Uit het volk Israël, dat nog van vlees en bloed is, komen de *eerstelingen* en vruchten des Geestes voort. Het natuurlijke is altijd eerst, daarna het geestelijke. De Eersteling is Christus, daarna de *eerstelingen*, dat is de Gemeente der 144.000. (1Cor.15:23, Openb.7, 14.).

De Gemeente zal de plaats innemen welke satan en zijn volgelingen had in de Oiketerion, in het Nieuwe hemelse Jeruzalem. Daarin is een leemte ontstaan, die moet worden hersteld.

6 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

Het feest der eerstelingen gaat immers over mensen, niet zozeer over vruchten. Met de vruchten worden mensen bedoeld, en wel de ware gelovigen die in Christus veel vrucht dragen, Joh.15. In Hand.1:15 zien wij de eerste 120 vruchten der eerstelingen. Pinksteren is het feest der Eerstelingen, die de verworven heilige Geest in Christus ontvangen.

Er is verschil tussen de wijnstok en de olijfboom, wat betreft de boom en ook wat betreft de vruchten.

De vrucht van de wijnstok is in het vierde jaar een gift voor Jahweh.

De vrucht van de olijfboom is pas in het zevende jaar een gift voor Jahweh. Dat wijst erop dat de grote en volle oogst van Israël pas in het Messiaans Vrederijk plaats heeft. Daaraan vooraf gaat de eerstelingenooft, de Gemeente.

Waar wijst Hosea 6:2 op?

2 Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.

3 Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.

Elohim zal de Nieuwe MAN, dat is de Bruidegom Christus en Zijn hemelse Bruid, de Gemeente, na twee dagen (tijdperken van 1000 jaren) levend maken en verenigen, zodat Hij en Zijn Gemeente in het Messiaans Vrederijk (het derde dag-tijdperk) zullen leven voor Elohim's aangezicht om te regeren.

De Gemeente bestaat uit 144.000 leden die geroepen en begiftigd zijn met de heilige Geest in het tijdvak van 2000 jaar, vanaf Pinksteren tot het begin van het Messiaans Vrederijk. Dat is de 3e dag, waarop zij als eersten de eerste opstanding verkrijgen, dus worden zij levend gemaakt die in de tijd daarvoor gestorven waren. Zij die dan leven zullen in een punt des tijds veranderd worden.

Openbaring 20:5 Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding.

Openbaring 20:6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.

7 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

1 Corinthe 15:52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden.

De Tabernakel demonstreerde de VIJF bedelingen, of vijf grote aionen (eeuwen).

De eerste aion is die van “buiten de legerplaats”. Dat is het tijdperk vóór Adam, toen er nog geen mensen (Adamieten) waren en de stamvader van Israël er nog niet was. Dat is de eeuw van satans val en de woestwording van de oorspronkelijke schepping via Rahab en Leviathan.

De tweede aion is die van de “legerplaats”, de tijd vóór de zondvloed, vanaf het Paradijs als eerste legerplaats of garnizoen van Elohim om de strijd aan te binden met satan en zijn machthebbers. Daar leek de strijd van Elohim te falen.

De derde aion is het tijdperk van de “voorhof”, vanaf Noach tot de wederkomst van Christus. Deze was uitsluitend bestemd voor Israëlieten. Wij leven nu in dat “Israël-tijdperk”, waar de Eersteling, en de eerstelingen uit Israël worden aangenomen. Het Koninkrijk krijgt steeds vastere vorm, het hemelse leger maakt zich sterk. Satan is aan de verliezende hand.

Wij moeten bedenken dat de aionen of tijdperken niet exact dezelfde afmeting dienen te hebben, wat betreft het aantal jaren. De afmetingen van de Tabernakel verschillen wat betreft voorhof, Heilige en Heilige der Heiligen eveneens. Het derde tijdperk waarin wij leven duurt t.o.z.v. het Heilige vrij lang.

Daarna volgen de toekomstige eeuwen: Zie Ef.2:7 *Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.*

Het is ons altijd geleerd, en het staat in de belijdenisgeschriften der kerk, dat bij Christus wederkomst de tijd ophoudt en het eindoordeel plaatsheeft. De Schrift leert overduidelijk dat er dan nog “toekomstige eeuwen” zijn.

De vierde aion is de vestiging van Israël als stenen koninkrijk (Dan.2 en 7) op de aarde tijdens het Messiaans Vrederijk, waarover Openb.20 spreekt. Hierover spreken al de profeten, soms op lyrisch verheven wijze.

De vijfde aion staat in Ef.3:21 genoemd, als de eeuw der eeuwen.

21 Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid (= alle eeuwen). Amen.

8 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

En 1Cor.15:24 Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht.

25 Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.

26 De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.

27 Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft.

28 En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.

Tijdens de dood van Christus scheurde het voorhangsel. Het is ons altijd geleerd dat dit betrekking had op het voorhangsel waarachter de Ark stond, in het Heilige der Heiligen. Dat is onjuist. Het betrof het voorhang aan de ingang van de tempel, dat de voorhof en het Heilige scheidde. Het betrof de “voordeur” of ingang naar het Heilige, waar alleen de priesters mochten komen. In het Heilige der Heiligen mocht nooit iemand inblikken. Dat behoudt Elohim voor zichzelf. Dát voorhang is dus nooit gescheurd, hoewel de ark toen al niet meer daarin stond, maar door Jeremia was verborgen.

De weg des Heiligdoms werd openbaar, niet naar de orde van Aäron, maar naar de orde van Melchizedek, nl. Christus de Enige Hogepriester. De orde van Melchizedek kent geen gewone priesters. Dus was de priesterdienst niet meer nodig en scheurde het eerste voorhang.

In het Messiaans Vrederijk is er de orde van Melchizedek, Christus de Enige Hogepriester, en de Gemeente is één met Hem, mede-priester.

In het Messiaans Vrederijk zal er ook geen eerstelingenfeest meer zijn, want de eerstelingen zijn binnengehaald. Ook zal er geen Bazuinfeest meer zijn, want de dag der Bazuinen heeft dan reeds plaatsgehadt bij de eerste opstanding.

Wel zal er het feest der Loofhutten zijn, Ez.45:25.

Het “eeuwig voornemen” van Elohim dient vertaald te worden door “Elohims voornemen met de eeuwen”. In die eeuwen vormt Hij Zijn volk, Zijn aards volk Israël, een strijdbaar volk, dat van kindschap opgroeit naar zoonschap, om uiteindelijk tot volkomen mannen te worden.

Wij leven heden in het derde tijdvak, de “boze eeuw”, zoals Paulus deze noemt in Gal.1:4, waarin satan zijn grootste macht samenbundelt en uitoefent.

Bij de eeuw van het onmondige kindschap stond Israël nog onder de Wet als tuchtmeester en verschilde het als erfgenaam niets van een dienstknecht. Gal. 4:1. Daarbij behoorde de rechtvaardiging van de vrome, door wetsgehoorzaamheid. Wie de wet doet zal door dezelve leven.

Israël groeide op tot een mondige zoon, zie *Galaten 4:7 Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.*

Hierbij is sprake van de rechtvaardiging van de goddeloze door het geloof van Jashua ha Messiah.

De symboliek van de vruchtbomen

Het belangrijkste wijngebied in Israël was Juda, rond Hebron.

De edele wijnstok (soreq) leverde waarschijnlijk rode wijn, Gen.49:11.

De wijnstok, wil deze goede en lekkere vruchten voortbrengen, dient flink te worden gesnoeid. Een leek zal er verbaasd van staan als hij een landman bezig ziet met snoeien, waar er weinig of niets van de ranken overblijft, en men zou denken dat er niets meer van terecht kan komen na het snoeien. Ook het zogenaamde “druiven-krenten” is in feite het snoeien en uitdunnen van de druiventros wanneer deze nog jong en klein is. Dan wordt er minstens de helft aan kleine druifjes uitgeknipt, opdat er mooie volle trossen zullen komen. Wanneer de wijnstok zure vruchten voortbrengt, is er te weinig en niet goed gesnoeid. Zie het voorbeeld in Jes.15:5, Ez.17:5. Zodat er slechts door het gebruik van het snoeimes des gerichtts een nalezing overblijft, Jes.24:13, een overblijfsel.

Bij de ingang van het Heilige stond in de tijd van het N.T. een grote gouden wijnstok, als symbool van het geestelijke aspect voor het volk. De wijnstok heeft een bloem met 5 blaadjes, en de bladen van de wijnstok zijn in vijf verdeeld, en de bloem heeft vijf meeldraden en de kelk is vijftandig. Opmerkelijk dat Elohim het getal 5 veelvuldig gebruikt om er Zijn heerlijkheid, hoogste enkelvoudigheid en perfectie mee te demonstreren.

Het gaat Elohim om het Rijk van Hem, om de heerschappij te herwinnen over de aarde. Christus is de geestelijke kern van dat Rijk, waarvan de Koning de spil vormt waaromheen alles draait. Hij is de wáre Wijnstok, Joh.15:1.

Ranken dienen uit Hem vruchten te dragen. Wanneer er geen vruchten worden gedragen komt het snoeimes erin en worden de ranken opgebonden. En als dat ook niet helpt, verdorren de ranken en worden ze verwijderd en verbrand. Dus zijn er christenen die onvruchtbaar zijn. De ranken ziet immers op christenen, niet op goddelozen. Er zijn twee soorten “gelovigen”, vruchtbare en onvruchtbare.

Dit betreft dus het tijdperk van de Gemeente, de “twee dagen” uit Hosea 6:2, dat is een interim of tussen tijdvak in Elohims raadsbesluit om het lichaam van Christus te vormen. Het nationale volk Israël zoals beschreven voor het Nieuwe Verbond is totaal iets anders, dat nogal wordt verward door de theologen met de Gemeente. Dat komt doordat men het goede zicht op Israël is kwijtgeraakt en meent dat de kerk het geestelijke Israël zou zijn. Geen rank mag op zichzelf blijven, want uit zichzelf kán er geen vrucht voortkomen die Gode welgevallig is. “Zonder Mij kunt gij niets doen”, zei Jashua, Joh.15:5. Zijn woorden (geboden) dienen in ons te blijven, d.w.z. dat wij deze gehoorzamen, want dán volgt veel vrucht.

De vruchten staan voor het geestelijke aspect, dat is het hart en het verstand waaruit ze ontstaan, hetwelk beïnvloed kan worden door de wijn. Brood en wijn symboliseren het lichaam van Christus, als hét leven der wereld. *Johannes 6:51 Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld.*

In Jes.5 lezen wij dat Elohim een wijngaard had, zie *vers 1 ¶ Nu zal ik mijn Beminde een lied mijns Liefsten zingen van Zijn wijngaard; Mijn Beminde heeft een wijngaard op een vetten heuvel.*

2 En Hij heeft dien omtuind, en van stenen gezuiverd, en Hij heeft hem beplant met edele wijnstokken; en Hij heeft in deszelfs midden een toren gebouwd, en ook een wijnbak daarin uitgehouwen; en Hij heeft verwacht, dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij heeft stinkende druiven voortgebracht.

3 Nu dan, gij inwoners van Jeruzalem, en gij mannen van Juda, oordeelt toch tussen Mij en tussen Mijn wijngaard.

4 Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb? Waarom heb Ik verwacht, dat hij goede druiven voortbrengen zou, en hij heeft stinkende druiven voortgebracht?

5 Nu dan, Ik zal ulieden nu bekend maken, wat Ik Mijn wijngaard doen zal; Ik zal zijn tuin wegnemen, opdat hij zij tot afweiding; zijn muur zal Ik verscheuren, opdat hij zij tot vertreding.

11 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

6 En Ik zal hem tot woestheid maken; hij zal niet besnoeid, noch omgehakt worden, maar distelen en doornen zullen daarin opgaan; en Ik zal den wolken gebieden, dat zij geen regen daarop regenen.

7 Want de wijngaard van den HEERE der heirscharen is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn een plant zijner verlustigingen; en Hij heeft gewacht naar recht, maar ziet, het is schurftigheid, naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw.

Elohim heeft er alles aan gedaan en de verwachtingen waren zeer hoog. Helaas, de verwachting stelde teleur. Wat moet Elohim nog meer aan Zijn wijngaard doen?

Waarom komen er ná alle zeer goede behandelingen dan nóg zure druiven?

Dan volgt de dreigende taal van vers 5. Het gaat om recht en gerechtigheid. En dat is bij de mensen niet te vinden.

Het blijkt maar moeilijk om de menselijke geest bij de schaven, te fatsoeneren en te bewerken. Dat lukt gewoonweg niet. Daarom dient er iets nieuws te komen. Elohim zond Zijn Zoon, de Enige, de Rechtvaardige, in Wiens geest géén bedrog was. Hij is de kern van het geestelijk aspect van het Rijk van Elohim. En de wijngaard is ten nauwste daarmee verbonden.

Hij is de “Man van Juda”.

De St.Vert. heeft “mannen van Juda”, maar de grondtaal geeft enkelvoud “Man”, zie Strongs 0376'iy sj ,

AV -man 1) man 1a) man, mannetje (in contrast to vrouw) 1b) echtgenoot 1c) menselijk wezen, persoon (in contrast met God) 1d) dienaar 1e) mensheid 1f) kampioen 1g) groot man

Dus ziet dit op Christus, de MAN van Juda, de Plant Zijner verlustiging. Het gaat om de vrucht van de wijnstok, niet om het hout.

Bij de olijfboom gaat het om beiden. De olijfboom is het nationale aspect van het Rijk van Elohim, waar het gaat om de kahal, de volkskerk/staat. De volkskerk en staat vormen samen de nationale kern van het Rijk van Elohim.

En dan het wonderlijke van deze vergelijkingen door Elohim, dat Hij als Landman op symbolische wijze zelfs uit de wijnstok (het geestelijke aspect) olijven (het volk) weet voort te brengen. Hieraan zien wij dat het nationale aspect afhankelijk is van het geestelijke. Het geestelijke aspect bepaald de conditie, het zedelijke peil en het geestelijke niveau waarop het volk staat.

12 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

Zie Ps.128:3 **Uw huisvrouw zal wezen als een vruchtbare wijnstok aan de zijden van uw huis; uw kinderen als olijfplanten rondom uw tafel.**

Wanneer een huisvrouw van een Israëliet een vruchtbare wijnstok is, hoe kunnen dan haar kinderen olijfplanten zijn?

Dat kan alleen wanneer wij de symbolische betekenis ervan verstaan.

De vrouw als vruchtbare wijnstok (het geestelijke aspect) kan olijfplanten voortbrengen (gezonde en bruikbare Israëlieten).

De vijgenboom wijst op het kerkelijk/priesterlijke aspect. De vijgenboom kan echter géén olijven (het volk) voortbrengen.

Ook kan de wijnstok (het geestelijke aspect) geen vijgen (het kerkelijk/priesterlijke) voortbrengen zónder het nationale aspect (het volk als olijven).

De vijgenboom (voor nationaal Juda) is als Elohims heiligdom, Ps.114:2, Jer.24:1-10, 29:16-18, Joël 2:22, Matth.21:19-21.

Het vrouwenzaad

Alle dingen zijn door het Woord voortgebracht. Woord = spreken, en spreken is vibreren met de stembanden, waarover de lucht gaat.

Doordat alle dingen door het Woord zijn geschapen, gaat er een sprake van uit. Van de planten, bomen, dieren en alle zienlijke dingen gaat een sprake uit. De mens is echter uniek. De mens is weliswaar uit de aardse klei adamah geschapen, maar draagt daarvan niet het beeld. De mens draagt het beeld van het hemelse, van Elohim. Vanaf de eerste ademtocht assimileert een echte adamiet zich met de magnetische structuren van de atmosfeer waarin hij wordt voortgebracht, nl. van de aarde. Daardoor wordt hij gekoppeld aan zijn eigen volk, familie, land, én aan de God van dat volk, aan Elohim. Dan gaat en leert hij de taal spreken van dat volk en maakt hij zich de collectieve eigenschappen ervan eigen, zoals die in de genen van dat volk zijn in geprogrammeerd. Vooral de taal bevat het aparte geheim van een volk, want door de taal is er communicatie. Een taal kan ontwaarden, devalueren, maar ook waardevoller worden als ze geheiligd wordt.

Zelfs de dood maakt de band van een volk en geslacht niet stuk. Daarom lezen wij zo dikwijls bij het sterven van de vaders in de Schrift, dat zij “verzameld werden tot hun volkeren”. Dwars door de dood naar de opstanding toe blijft de bloedband bestaan!

In de gehele kosmos heerst een samenwerkingsverband, een coöperatie, die gegrond is op communicatie. Dat is nu nog gebrekkig door de taalbarrières, maar ondanks dat blijft er communicatie, zodat het ene radertje het andere aandrijft en wij van elkaar afhankelijk zijn.

In de natuur zien wij hoe de zon de aarde verwarmt. Dat is de “taal” der zon. Alle dingen hebben ons iets te zeggen, de bomen, de planten, de dieren, etc. En die “taal” gebruikte Elohim, zoals wij zagen, via de symboliek van de vruchtbomen om er de positie van Israël mee aan te geven.

Veel in de schepping is onbewust. De mens is bewust, ten dele. Wij zouden de taal der schepping moeten verstaan. Met de taal kunnen wij de Schepper dienen, en ook vloeken, als tegenpool, dus ons van Hem verwijderen. Via de taal kunnen wij uitdrukking geven aan onze gevoelens, en daarbij voelen wij tevens dat onze taal tekort schiet, vanwege onze onvolmaaktheid.

Dat tekort wil de satan aanvullen, door ons zenuwstelsel te prikkelen via de moderne technische uitvindingen. Daarmee zoeken wij als mensen ons geluk. De techniek zal ons daarbij een handje helpen, via geïmplanteerde chips en hersenspoeling. De directe toegang tot het menselijk zenuwstelsel is voor satan de enige mogelijkheid om ons mensen blijvend in zijn domein van de schijnwereld koest en onder controle te houden. Op die wijze bouwt hij aan de schijnwereld van zijn wereldheerschappij, via de Novus Ordo Seclorum.

De waarheid maakt echter vrij, *Johannes 8:32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.*

En op aarde is er één volk dat Elohim vrijmaakt en dat voorbestemd heeft tot de wereldheerschappij. Dat wezen ervan ligt uitgedrukt in de naam die aan dat volk is gegeven, door vriend en vijand, nl. Israël. Dat is Is(sis) Ra en El, dat betekent zowel “Strijder met Elohim”, alsmede dat Elohim de overwinnaar is van de zonnegod Ra en de godin Isis uit Egypte.

Elohim heeft door het Woord alle dingen gemaakt. Zijn gedachten en spreken brachten de stof tot vormen, en alzo werd Israël door hem geformeerd, symbolisch afgebeeld in de wijnstok, de olijfboom en vijgenboom.

Dat volk spreekt of leert de taal spreken van de Schepper, van het Woord. Die taal is bezielend, levenwekkend en overwinnend. Die taal is geladen met helende en heiligende krachten. Het zal genezend inwerken op de

andere volkeren der aarde. Van dat volk, vanuit Sion zal de Wet uitgaan. Zebulon zal de volkeren tot de berg roepen.

Deut.32 schetst in het kort het verloop van ons volk Israël:

Vers 4. Elohim is volkomen

Vers 5. Israël is al spoedig verbasterd, een schandvlek, als teken van de verbastering en vermenging.

Vers7. In de dagen van ouds....., toen Elohim de erfenis deelde en de Adams kinderen vaneen scheidde, dus de Kaïn-volkeren van de Seth-volkeren scheidde, waaruit Israël is ontsproten.

Vers 9. Jahweh is Israëls deel, Jakob werd gevonden in de woestijn, en sindsdien wordt hij bewaard als Zijn oogappel.

Vers 14. Jakob is van alles voorzien, werd vet, maar helaas sloeg achteruit. Dan volgt het gericht, het snoeien, waarna de wederaanneming en vruchten volgen.

Wij leven als Israël nog in deze wereld, in de aion waar satan regeert en zijn macht kan uitoefenen. In onze wereld hangt nog het sterfelijke en vergankelijke in de natuur als een magnetisch veld. Met de energieën die een mens daaruit kan trekken, komt niemand de sterfelijke te boven. Men kan daarmee zichzelf niet verlossen en verwerklijken, dus Gode niet behagen. De magie probeert de mens via kunstgrepen boven zichzelf uit te tillen, maar dat is bedrog. Alleen de verlichting van de heilige Geest tilt de mens als natuurlijke Israëliet in Christus uit zichzelf op en maakt van hem een kind des lichts, een strijder met Elohim, een geestelijke Israëliet.

Satan leeft in Sinear met de zijnen. Sinear betekent: licht zonder liefde, of schijnlicht, dus in werkelijkheid duisternis.

Romeinen 13:12 De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts.

13 Laat ons, als in den dag, eerlijk wandelen; niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid;

Efeze 5:11 En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer.

De olijfboom

De olijf voorziet in de dagelijkse behoefte van miljoenen mensen. Voor veel landstroken in het Midden-Oosten is de olijfolie het voornaamste handelsproduct. De olijfboom is altijd groen, ook in de winter, Ps.52:10, en

lijkt wel op onze wilg. De olijfboom is niet echt sierlijk, maar de Oosterling vindt hem mooi, omdat deze boom zijn grootste weldoener is. De olijfboom heeft een zeer lang leven door zijn langzame groei en overleeft nagenoeg alle andere vruchtbomen. De eerste 6 jaren draagt hij dan ook geen vrucht. Sommige olijfbomen dragen de eerste 10 jaren geen vrucht. Pas in en na het 40e jaar geeft de boom een volle oogst. De olijfboom heeft een bijna onbegrensde levenskracht. In de dienst aan Elohim werd de olijfolie gebruikt, a, als brandstof in de lampen, b, als olie der zalving, c, als onderdeel van het spijsoffer. Verder is de olijfolie als geneesmiddel gebruikt.

Wat is het toch mooi dat Elohim door de olijfboom het nationale aspect van ons volk Israel erdoor heeft willen uitdrukken! Een oud volk, een vruchtdragend volk, een altijd groen-zijnd volk!

De vijgenboom

De vijgenboom is het symbool van het Huis Juda. Dit dienen wij niet te verwisselen met de stam Juda, daar het Huis Juda tevens de stam Benjamin omvat, met een groot deel van Levy.

Juda werd voor Benjamin borg bij Jakob. Juda stond broederlijk hand in hand met Benjamin voor Jozef in Egypte en hield daar één van de schoonste pleitredes. De combinatie Juda/Benjamin is dus niet vreemd en toevallig.

In Jer.24 wordt gesproken over twee groepen vijgen, de goede en de kwade. De slechte vijgengroep zijn de gemengden, die uit Babel terugkeerden, waaruit het jodendom is ontstaan.

De goede vijgengroep is grotendeels weggevoerd ten tijde van Jojakim naar het land der Chaldeeën, en later onder Sanherib naar Assyrië.

Het Huis Juda wordt vergeleken met een vruchtgevende vijgenboom.

Wanneer er alleen maar bladeren (politieke aspiraties) zijn en géén vruchten (geloof, recht en gerechtigheid), dit bewijst dan dat we hier te maken hebben met een onvruchtbare vijgenboom. Ook alle pogingen om alsnog aan deze vijgenboom vruchten te laten komen, mislukten. De onvruchtbare vijgenboom stond in de wijngaard van Israël en maakte daarvan een integrerend deel uit.

De wijnstok is Israël, d.w.z. Jozef, die de eerstgeboorterechten heeft, ook wel het Huis Efraïm genoemd. 1Kron.5:2.

De onvruchtbare vijgenboom (Edom) moest zich wel in de wijngaard van Israël laten planten, daar deze anders géén aanspraak zou kunnen maken op de eerstgeboorterechten.

Tenslotte zal deze vijgenboom worden omgehakt en verbrand, Matth.3:10.

In Luk.13:6-9 lezen wij dat de onvruchtbare vijgenboom stond aan de weg naar Jeruzalem, op de Olijfberg. Dus in de wijngaard Israël. Een berg is in de Schrift een koninkrijk. De Olijfberg is het symbool voor het Koninkrijk Israël, en juist dáár stond die onvruchtbare vijgenboom (Edom) om zich alsnog het rijk van Israël toe te kunnen eigenen. In feite de brutaliteit en arrogantie ten top.

Een vijgenboom is een wat aparte boom. Er komen nl. altijd eerst vruchten en daarna pas bladeren. Toen Jashua de vruchten ging zoeken en slechts bladeren vond, hadden er vruchten dienen te zijn. Er waren wel bladeren, en dat terwijl het nog niet eens de tijd van de vruchten-oogst was, dus wel heel extra vroeg veel blad, Mark.11:13. Dat is het duidelijke bewijs dat deze boom geheel onvruchtbaar was, daar het niet de tijd was van de vijgen, en zeker niet van de bladeren. Toen er echter wél bladeren waren, mocht de Heiland terecht onrijpe vruchten verwachten, maar die waren er ook niet. Vandaar dat Hij deze boom vervloekte!

Deze boom was een toneelspeler, een bedrieger, alleen bladeren en geen enkele vrucht. De joodse natie droeg geen enkele vrucht van geloof door de heilige Geest. Na de vloek verdorde de vijgenboom terstond. Dat is opvallend. Volop bladeren (politieke aspiraties), maar zonder goede religieuze grondslag. Politieke groei mag er alleen zijn vanuit een gezonde geestelijke ontplooiing.

De huidige zionistenstaat, die zichzelf de naam Israël heeft toegekend, is een hernieuwde poging om de onvruchtbare vijgenboom alsnog aan de macht te laten komen. Satan/Edom geeft de moed niet gauw op.

De wereldheerschappij

Wij zien het voor ogen dat er met man en macht door de satan wordt gewerkt aan de vestiging van een nieuwe wereldorde, de Novus Ordo Seclorum, vanuit de USA, het nieuwe Atlantis. Bush en consorten maken zich sterk voor de grote machtsontplooiing die het mensdom ooit gezien heeft.

Elohim is echter ook bezig om Zijn Rijk tot wereldheerschappij her-op te richten en stevig te maken. Zie wat daarvan geschreven staat in :

17 De wijnstok, de olijf- en vijgenboom: Israël

2Kon.19:15 en Jes.37:16 En Hizkia bad voor het aangezicht des HEEREN, en zeide: O HEERE, God Israels, Die tussen de cherubim woont! Gij zelf, Gij alleen zijt de God van alle koninkrijken der aarde, Gij hebt den hemel en de aarde gemaakt.

Dan.2:44 Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk (Israel) overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.

45 Daarom hebt gij gezien, dat uit den berg een steen zonder handen afgehouwen is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver en goud vermaalde; de grote God heeft den koning bekend gemaakt, wat hierna geschieden zal; de droom nu is gewis, en zijn uitlegging is zeker.

Meer over het Messiaans Vrederijk is te lezen in de profeten, met name in Jesaja. Zie o.a. hoofdstuk 9, over de Koning:

6 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

7 Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

Openbaring 11:15 En de zevende engel heeft gebazuind, en er geschieden grote stemmen in den hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden van Elohim en van Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.

Hallelujah!

De priesterlijke zegen uit Num.6:22 zoals deze juist vertaald dient te worden, niet in wens-vorm, maar in de gebiedende vorm:

Jahweh zegent U en behoedt U!

Jahweh doet Zijn aangezicht over U lichten en is U genadig!

Jahweh verheft Zijn aangezicht over U en geeft U vrede!